

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/130/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112223098
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8112223098.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Marekom Koščom v právnej veci žalobkyne E. U., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX L., t.č. T. XX, XXX XX T., proti žalovanému C. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX L., práce zast. JUDr. Tatianou Andrejcovou, advokátkou, Laborecká 1896/58, 066 37 Humenné, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania E. U. a C. U. tak, že žalovanému prikazuje do výlučného vlastníctva družstevný byt č. XX nachádzajúci sa v bytovom dome K2 na ulici V. XXXX U. L., v piatom vchode bytového domu na 6. poschodí, ktorý pozostáva z troch izieb, kuchyne a príslušenstva a to bez povinnosti náhrady žalobkyni.

Súd prikazuje hnutelné veci a to zariadenie bytu: manželská posteľ, 2x nočný stolík, spálňová skriňa, toaletný stolík, taburetku, svietidlá, obývaciu súpravu, detskú izbu: skriňu, stolík, posteľ, práčku a botník do výlučného vlastníctva žalovaného.

Súd prikazuje hnutelné veci: posteľ a stolík z detskej izby do výlučného vlastníctva žalobkyne.

Súd prikazuje motorku zn. L., rok výroby 2001 do výlučného vlastníctva žalovaného.

Súd prikazuje spoločné záväzky a to spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXR, číslo úverového účtu XXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom nesplatenj istiny ku dňu 12.04.2010 vo výške 2 248,01 eur žalovanému.

Súd účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O zaplacení súdnych poplatkov účastníkmi konania, bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Uviedla, že rozsudkom Okresného súdu v Humennom zo dňa 24.03.2010 sp. zn. 21C/23/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.04.2010 došlo k zániku manželstva rozvodom. Počas trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobkyňa so žalovaným nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov hnutelné veci, a to členský podiel k družstevnému bytu č. XX, nachádzajúcemu sa v L., v bytovom dome V. X na ulici V. Č. XXXX a to na základe Dohody o prevode členských práv a povinností a na základe nájomnej zmluvy, ktorou im prenajímateľ Bytové družstvo L. dňa 16.01.2008 prenajal tento byt na dobu neurčitú, pritom rozsudkom Okresného súdu v Humennom, zo dňa 10.05.2012 sp. zn. 12C/93/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 6.6.2012

došlo k zrušeniu práva spoločného nájmu bytu žalobkyne a žalovaného k tomuto družstevnému bytu č. XX nachádzajúceho sa v L. v bytovom dome V. X, na ulici V. Č.. XXXX v piatom vchode bytového domu na X poschodí, ktorý pozostáva z troch izieb, kuchyne a príslušenstva. Týmto rozsudkom súd určil, že byt bude naďalej užívať ako nájomca a člen bytového družstva žalovaný, pričom žalobkyňa nepriznal žiadnu bytovú náhradu, avšak súd zároveň konštatoval, že nedochádza k zániku nároku žalobkyne na prípadné vyrovnanie jej nároku vo vzťahu k členskému podielu k tomuto bytu. Ďalej žalobkyňa uviedla, že počas trvania manželstva nadobudla spolu so žalovaným, zariadenie bytu a to manželskú posteľ, 2x nočný stolík, skriňu, toaletný stolík, taburetku, svietidlá, jedlo veľké svietidlo, práčku, kompletne zariadenie kúpeľne, vstavané elektrické spotrebiče značky Zanussi, elektrický vstavaný sporák, digestor zn. Zanussi, kuchynskú linku na mieru, chladničku vstavanú, obývaciu súpravu pozostávajúcu z gauča, dvoch kresiel a dvoch taburetiek, detskú izbu, botník, predsieňovú ložnú skriňu, porcelán, kuchynské potreby, svietidlá a nábytok v celkovej hodnote 6 638,78 eur. Ďalej, že nadobudli motorku v hodnote cca 4 979,09 eur a motorové vozidlo v hodnote cca 4 979,09 eur. Uviedla, že z ich spoločného manželstva, počas ktorého vzniklo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, vznikli aj záväzky a konkrétne hodnoty, tieto však nevedela uviesť, pretože nemá k dispozícii potrebné doklady, nakoľko nežije v spoločnej domácnosti s odporcom. Uviedla, že keďže medzi ňou a žalovaným nedošlo k dohode o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, žiadala, aby súd rozhodol rozsudkom a to tak, aby prikázal žalovanému členský podiel k družstevnému bytu č. XX nachádzajúceho sa v L. v bytovom dome V. na ulici V. Č.. XXXX, pričom žalovaný je povinný zaplatiť jej náhradu vo výške, ktorú určí súd na základe znaleckého dokazovania. Ďalej žiadala, aby súd prikázal hnutelné veci a to zariadenie bytu manželskú posteľ, 2x nočný stolík, skriňu, toaletný stolík, taburetku, 2x svietidlá, jedlo veľké svietidlo, práčku, kompletne zariadenie kúpeľne, vstavané elektrické spotrebiče značky Zanussi, elektrický vstavaný sporák, digestor zn. Zanussi, kuchynskú linku na mieru, chladničku vstavanú, obývaciu súpravu, detskú izbu, botník, predsieňovú ložnú skriňu, porcelán, kuchynské potreby, svietidlá, t.j. nábytok v hodnote cca 6 638,78 eur, ďalej motorku v hodnote cca 4 979,09 eur a motorového vozidlo v hodnote cca 4 979,09 eur do výlučného vlastníctva žalovaného a žalovaný by bol povinný jej zaplatiť jednu polovicu z celkovej hodnoty týchto hnutelných vecí, súčasne žiadala nahradiť trovy konania.

Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Súhlasil s vyporiadanim bezpodielového spoluvlastníctva, ale nie v takom rozsahu a takým spôsobom, ako to navrhla žalobkyňa. Uviedol, že členský podiel k družstevnému bytu č. XX, nachádzajúceho sa na ulici V. č. XXXX v L., nemôže v žiadnom prípade patriť do BSM, pretože žalobkyňa žiadnym spôsobom finančne neprispela na nadobudnutie tohto bytu. Uviedol, že pred uzatvorením dohody o prevode členských práv a povinností zo dňa 16.01.2008, bol žalovaný spoluvlastníkom rodinného domu č. súp. XXX v L. spolu s bratom U. U. a matkou E. V., každý v podiele 1/3 a na základe spoločnej dohody s bratom U. U. a ich matkou E. V., uskutočnili výmenu tohto rodinného domu za členský podiel k družstevnému bytu č. XX na ulici V. Č.. XXXX v L. tak, že s nájomcami tohto družstevného bytu a to T. L. U. a Y. U., všetci traja, ako spoluvlastníci, uzavreli Kúpnu zmluvu zo dňa 16.01.2008, na základe ktorej im predali predmetný rodinný dom v L.W. za kúpnu cenu 750 000,-Sk. Zároveň dňa 16.01.2008 spolu so žalobkyňou, uzatvoril s T. L. U.kou a Y. U. Dohodu o prevode členských práv a povinností s dohodnutou odplatom 750 000,-Sk, ako trhovou hodnotou členského podielu a nájomnú zmluvu s Bytovým družstvom Snina, na základe čoho mu vznikol spoločný nájom bytu manželmi k 3-izbovému družstevnému bytu č. XX nachádzajúceho sa na ulici V. č. XXXX v L., pričom kúpnu cenu za rodinný dom si započítal voči cene družstevného bytu. Uviedol, že v predmetnom byte býva od počiatku jeho nadobudnutia sám. Žalobkyňa žiadnym spôsobom neprispela na jeho zariadenie, ani na platby spojené s bývaním, pričom aj ich dcéra, pochádzajúca z ich manželstva, bola zverená do výchovy jemu, pretože žalobkyňa bola vo výkone trestu odňatia slobody. Ďalej uviedol, že žalobkyňa v nadmernej miere požívala alkoholické nápoje, ku ktorým si vypestovala závislosť, liečila sa síce v psychiatrickej liečebni, avšak neúspešne a vo veľkej miere, ju táto závislosť doviedla aj ku páchaniu krádeží, za čo si odpykávala trest odňatia slobody. Voči rodine, i voči dcére sa správala nezodpovedne, s finančnými prostriedkami, ktoré zarábala iba žalovaný, nevedela hospodáriť. V čase trvania manželstva, keď pracoval v zahraničí, aby finančne zabezpečil rodinu, sa o ich dcéru starali väčšinou iba jej rodičia. Uviedol, že všetok majetok, ktoré nadobudli za trvania manželstva, zabezpečoval on sám. Žalobkyňa sa žiadnym spôsobom o nadobudnutie, ale ani o udržanie spoločných vecí, nepričinila, naopak voči rodine si počínala nezodpovedne, práci sa vyhýbala a pred rodinou uprednostnila alkohol a zábavu. Po rozvode sa jej správanie ešte zhoršilo. Výživné na dcéru, ktorá bola spočiatku zverená do jej výchovy a opatery, bol nútený posielat iba jej rodičom, pretože ináč by peniaze minula na alkohol. Žalovaný ďalej žiadal, aby hnutelné veci boli prikázané do jeho výlučného vlastníctva, pretože tieto veci užíval od samého začiatku v súvislosti s nájomom tohto bytu. Uviedol, že predsieňovú

skriňu, pokiaľ sa týka hnuiteľných vecí, nikdy nemali a ďalej, že porcelán a kuchynský riad jemu darovala jeho matka a preto nepatria do BSM a taktiež nesúhlasil s hodnotou uvedených vecí. Ďalej žalovaný uviedol, že žalobkyňa si po rozvode manželstva z bytu zobrala posteľ a stolík z detskej izby a za práčku požadovala zaplatiť sumu 300,- eur, pričom túto sumu jej uhradil poštovou poukážkou. Taktiež uviedol, že časť hnuiteľných vecí a to kuchynská linka na mieru, vstavaná chladnička, vstavané elektronické spotrebiče zn. Zanussi, elektrický vstavaný sporák, digestor zn. Zanussi a kompletne zariadenie kúpeľne tvorili vybavenie bytu, ktoré sa v byte už nachádzalo pri nadobudnutí tohto bytu a bolo zahrnuté do ceny dohodnutej v Dohode o prevode členských práv a povinností. Žalovaný taktiež uviedol, že motorka zn. Suzuki rok výroby 2001 má hodnotu maximálne 300,- eur a motorové vozidlo počas trvania manželstva nenadobudli žiadne. Súčasne žalovaný uviedol, že žalobkyňa nezahrnula do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov úver, ktorý v roku 2008 poskytla Slovenská sporiteľňa vo výške 3 319,39 eur, ktorý od uzatvorenia zmluvy o úvere, spláca výlučne sám. Žalovaný preto žiadal, aby súd prikázal členský podiel, bez povinnosti náhrady, jemu, do jeho výlučného vlastníctva, taktiež všetky hnuiteľné veci, okrem postele a stolíka z detskej izby, ktoré si zobrala navrhovateľka, do jeho výlučného vlastníctva, taktiež žiadal, aby súd prikázal motorku zn. L. do jeho výlučného vlastníctva a aj aby prikázal všetky záväzky a to spotrebiteľský úver, číslo úverovej zmluvy XXXXXXXXXXR, so zostatkom nesplatenej istiny ku dňu 12.04.2010 vo výške 2 248,01 eur žalovanému.

Súd po takomto vyjadrení žalovaného požiadal žalobkyňu o vyjadrenie k predmetnej veci. Žalobkyňa bola vypočutá, vzhľadom na skutočnosť, že bola v čase dňa 15.04.2013 umiestnená v Ústave pre výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Prešove, bola vypočutá na Okresnom súde v Prešove, pričom táto uviedla, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu. Uviedla, že po konzultácii s jej právnym zástupcom, navrhne ďalšie dôkazy, ďalej, že s vyjadrením žalovaného nesúhlasí, uviedla, že sa nevie vyjadriť k predloženým dôkazom a taktiež uviedla, že si zvolí nového právneho zástupcu, vzhľadom k tomu, že jej bola zo strany doterajšieho právneho zástupcu vypovedaná plná moc. Uviedla, že meno nového právneho zástupcu spolu s vyjadrením ku všetkým predloženým otázkam a ku konaniu, doručí súdu do jedného mesiaca, to sa však neudialo. Preto súd opätovne požiadal príslušný súd o výsluch na konkrétne otázky, o doplnenie jej výsluchu, kde žalobkyňa sa mala vyjadriť najmä k otázkam, či pracovala počas trvania manželstva, či sa zaslúžila o nadobudnutie spoločných vecí, ak áno, v akej miere, o aké veci išlo, čo môže preukázať, či sa liečila počas trvania manželstva v závislosti na alkohole, či má vedomosť o tom, že žalovaný bol spoluvlastníkom rodinného domu č. súp. XXX v L., či na základe dohody s T. L. U. a Y. U. sa uskutočnila výmena tohto rodinného domu za družstevný byt č. XX nachádzajúci sa na ulici V. XXXX v L., či sa nasťahovala spolu so žalovaným do tohto bytu, aké veci sa nachádzali v tomto byte pri jeho nadobudnutí, či porcelán a kuchynský riad darovala žalovanému jeho matka, či na rozdelení hnuiteľných vecí sa už po rozvode spolu so žalovaným dohodli, čo si vzala z bytu posteľ a stolík z detskej izby, či jej odporca zaplatil za práčku 300,- eur, či jej ich zaslal poštovou poukážkou, či vie, z akých finančných prostriedkov sa zariaďoval predmetný byt, kto splácal tento úver, kto splácal nájomné a inkaso za predmetný byt, na základe čoho ona sama vyčíslila cenu motorku L. na vyššie uvedenú sumu, resp. aké motorové vozidlo mala nadobudnúť so žalovaným počas trvania manželstva. Žalobkyňa sa k predmetným otázkam nevyjadřila a túto skutočnosť oznámil Okresný súd Prešov Okresnému súdu Humenné dňa 09.06.2014 spolu aj s jej prehlásením, napísaným jej vlastnou rukou a ňou vlastnoručne podpísaným zo dňa 23.05.2014, že sa nechce zúčastniť výsluchu v právnej veci na Okresnom súde Humenné vedenej pod spisovou značkou 11C/130/2012.

Súd vykonal dokazovanie už vyššie uvedeným výsluchom účastníkov konania, najmä žalovaného, ktorý zotrval na svojich vyjadreniach. Ďalej oboznámil s rozsudkom Okresného súdu v Humennom 21C/23/2010 zo dňa 24.3.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.04.2010 a to rozsudkom o rozvode manželstva, ktorým súd manželstvo navrhovateľa C. U. a odporkyne E. U. uzavreté dňa XX.XX.XXXX na Matričnom úrade v Prešove, zapísané v knihe manželstiev vo zväzku XX, ročník XXXX na strane XX pod poradovým číslom XXX C. ozviedol. Súčasne súd schválil dohodu účastníkov konania o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej dcére E., nar. XX.XX.XXXX tak, že na čas po rozvode zveril maloletú E. do osobnej starostlivosti matky E. U., ktorá ju bude zároveň zastupovať a spravovať jej majetok a otca zaviazal prispievať na jej výživu sumou po 70,- eur mesačne splatných vždy do 10-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky a ďalej styk otca s maloletou dcérou E. neupravil.

Súd ďalej oboznámil s rozsudkom Okresného súdu v Humennom 12C/93/2011 zo dňa 10.05.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2012, ktorým súd zrušil právo spoločného nájmu žalobcu a žalovanej k družstevnému bytu č. XX nachádzajúcemu sa v L. v bytovom dome V. na ulici V. XXXX v

piatom vchode bytového domu na X. poschodí, ktorý pozostáva z troch izieb, kuchyne a príslušenstva a určil, že byt bude ďalej ako nájomca a člen bytového družstva užívať žalobca, t.j. C. U..

Ďalej súd oboznámil s rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 27P/135/2013 zo dňa 12.03.2014, ktorým súd v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú E. U. zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov pochádzajúcu z matky E. U. a otca C. U., v konaní o návrhu starých rodičov H. V. a E. V. o zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti a o zverenie do osobnej starostlivosti otca rozhodol tak, že zmenil úpravu práv a povinností k maloletej E., ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu v Humennom sp. zn. 21C/23/2010, ďalej zveril maloletú E. U. do osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený a povinný maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Ďalej určil povinnosť matke maloletej E. U. prispievať na jej výživu sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nepnoleté nezaopatrené dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, ktoré bude poukazovať k rukám otca vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, ďalej návrh na zverenie maloletej E. U. do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov zamietol. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.04.2014.

Súd ďalej oboznámil s kúpnu zmluvou o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uzavretou medzi ako predávajúcimi U. U., C. U. a E. V. a kupujúcimi Y. U. a T. L. U., ktorej predmetom zmluvy bol prevod nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. úz. L.n pod parc. číslo XXXX/X o výmere 645 m2 zastavané plochy a nádvoría, parc. č. X XXX o výmere 303 m2 zastavané plochy a nádvoría, rodinný dom č. súp. XXX, ktorý je postavený na parcele č. X XXX/X s príslušenstvom, vedľajšej stavby, plot a vonkajšie úpravy za kúpnu cenu 750 000,-Sk. Táto kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 16.01.2008.

Ďalej súd oboznámil s Dohodou o prevode členských práv a povinností medzi prevodcami T. L. U. a Y. U. a nadobúdateľmi C. U. a E. U. zo dňa 16.01.2008, ktorou prevodcovia ako nájomcovia družstevného bytu č. XX nachádzajúceho sa v piatom vchode na šiestom poschodí bytového domu V. na ulici V.É. Č. XXXX v L., ktorý pozostáva z troch izieb, kuchyne a príslušenstva s celkovou podlahovou plochou 75,29 m2 prevádzajú svoje členské práva a povinnosti spojené s členstvom v Bytovom družstve nadobútaťov, t.j. prevodcovia T.L. U. a Y. U. na nadobúdateľov C. U. a E. U..

Ďalej súd oboznámil s Nájomnou zmluvou o nájme družstevného bytu, uzatvorenou medzi prenajímateľom Bytové družstvo Snina a nájomcami C. U. a E. U. zo dňa 16.01.2008 v zmysle ktorej prenajímateľ, ako vlastník, prenecháva nájomcovi do užívania družstevný byt č. XX, nachádzajúci sa v L., v bytovom dome V. na ulici V. XXXX.

Súd ďalej oboznámil s ostatnými predloženými listinnými dôkazmi v spise sa nachádzajúcimi. Oboznámil, ako je už vyššie uvedené, aj so zápisnicami o výsluchu žalobkyne a s jej prehlásením o tom, že sa výsluchu zúčastniť nechce.

Podľa § 120 odsek 1 O.S.P. v zmysle ktorého sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 odsek 4 O.S.P. súd poučil účastníkov, že všetky dôkazy musia predložiť a označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie vo veci, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr, sa neprihliada.

V zmysle uvedeného súd teda postupoval a následne hodnotil v zmysle § 132 O.S.P. všetky dôkazy, pričom dôkazy hodnotil súd podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo zákonne najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Súd vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, ktorá vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Právna úprava neurčuje, ako má súd hodnotiť dôkazy z hľadiska pravdivosti, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, ktorá v občianskom súdnom konaní predstavuje veľmi zložitý myšlienkový proces. Hodnotiacia úloha súdu však musí vždy zodpovedať zásadám

formálnej logiky a musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu, nesmie byť v rozpore s prírodnými zákonmi, musí byť preskúmateľná. Súd preto hodnotil správy a tvrdenia účastníkov konania o skutočnostiach z hľadiska ich vierohodnosti, v podstate priebehu celého občianskeho súdneho konania, predbežným, t.j. čiastočným spôsobom. Každý dôkaz hodnotil najskôr individuálne a pritom všetky dôkazy ich vzájomnej súvislosti. V rámci tohto hodnotenia dôkazov je potrebné uviesť, že žalobkyňa bola v konaní absolútne pasívna a odmietla vykonať ďalší výsluch. Je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že žiadne ďalšie dôkazy žalobkyňa, na preukázanie svojich tvrdení, neuvádzala, taktiež ani žiadnym spôsobom nespochybnila tvrdenia žalovaného. Dôkazné bremeno neuniesla, nepreukázala to, čo v žalobe tvrdila, naopak žalovaný podľa názoru súdu, dostatočne preukázal, že predmetný byt nadobudol výmenou za rodinný dom, ktorého bol spoluvlastníkom. Keďže žalobkyňa toto jeho tvrdenie, ktoré je podložené predloženými listinnými dôkazmi, nenamietala, súd v tomto smere už ďalšie dokazovanie nerobil. Nerobil ho, ani pokiaľ ide o stanovenie hodnoty osobných huteľných vecí, pretože väčšina z nich tvorila súčasť družstevného bytu a je zrejmé aj to, že ich hodnota by neprevyšovala výšku úveru, ktorý žalovaný splácal a spláca výlučne sám.

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorí z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí získaných dedičstvom, alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe, alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva, alebo ktorému bola vec vydaná, ako právnemu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 148 odsek 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva, zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 odsek 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 149 odsek 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov, súd.

Z uvedeného vykonaného dokazovania je zrejmé, že k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo a preto ho vykonal na návrh jedného z manželov súd.

Toto vyporiadanie súd vykonal v zmysle ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložila na jeho majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosti o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

Toto ustanovenie Občianskeho zákonníka upravuje zásady, za ktorých je potrebné pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva podľa § 149 Občianskeho zákonníka vychádzať.

Pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva v zmysle uvedeného ustanovenia Občianskeho zákonníka, Občiansky zákonník stanovuje nasledovné zásady

- a) zásadu rovnosti podielov
- b) zásadu refundácie nákladov na spoločný, alebo oddelený majetok
- c) zásadu ochrany záujmov maloletých detí
- d) zásadu pričinenia na zveľadení majetku.

Podiely oboch manželov na majetku patriacom do BSM môžu byť stanovené aj inak, ako v rovnakej výške, súd však pri určení výšky podielov prihliadne na hľadiska uvedené v tretej vete ustanovenia § 150 OZ, t.j. na potreby maloletých detí, ako aj na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku. Rozdielna výška podielov pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva môže byť vyjadrená nie len percentuálne, alebo zlomkom, ale aj prikázaním určitej

veci len jednému z manželov bez toho, aby bol ohľadne nej zviazaný na finančné vyrovnanie. Výšku podielov manželov však zásadne môžu ovplyvniť také okolnosti, ako je alkoholizmus, užívanie drog, výkon trestu odňatia slobody, bezdôvodné opustenie domácnosti, ľahkomyselné preberanie záväzkov. Všetky tieto okolnosti v tomto konaní, podľa názoru súdu, boli dostatočne preukázané a to nie len tvrdeniami žalovaného, ale predovšetkým predloženými rozhodnutiami súdov.

Je nesporné, že žalobkyňa bola vo výkone trestu odňatia slobody, predtým bola vo výkone väzby. Je nesporné a vyplýva to najmä z rozhodnutí, z predložených rozsudkov, najmä z rozsudku Okresného súdu v Prešove sp. zn. 27P/135/2013, najmä z odôvodnenia tohto rozsudku, kde aj samotný rodičia matky maloletej E., uvádzajú, že ich dcéra je dlhodobo nezamestnaná, má problémy s alkoholom a tak celú starostlivosť nechala na ich pleciach a tieto jej od útleho detstva maloletého dieťaťa E., starali o jej výchovu. Ďalej z tohto rozhodnutia vyplýva, že matka maloletej bola v januári 2013 zobraňá do vyšetrovacej väzby, v máji bola podmienene prepustená a v súčasnosti, t.j. v marci 2014 sa opätovne nachádza v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Prešove, pričom bola uznaná rozsudkom Okresného súdu Prešov č. 2T/119/2013 zo dňa 22.01.2014 vinnou z prečinu krádeže, ďalej z pokračovacieho prečinu podvodu a bol jej uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, ktorý má vykonávať v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

Pri rozhodovaní ďalej súd prihliadal na tvrdenie žalovaného, ktoré považoval za preukázané, že o nadobudnutie predmetnej nehnuteľnosti patriacej do BSM, sa zapríčinil výlučne žalovaný sám. Z jeho tvrdení, ako aj z predložených listinných dokladov totiž nevyhnutne vyplýva, že predmetný byt nadobudli síce účastníci konania, ako manželia spoločne do nájmu, avšak je zrejmé a všetko nasvedčuje tomu, že predmetný byt bol získaný výmenou za rodinný dom. Toto tvrdenie žalovaného, vyplývajúce, ako už je uvedené, z vyššie uvedených listinných dôkazov, žalobkyňa nerozporovala.

Je teda zrejmé, že žalovaný je oprávnený požadovať to, čo vynaložil zo svojho na spoločný majetok, na túto požiadavku však súd môže prihliadnúť iba na návrh oprávneného, čo však aj urobil. Ide teda o zásadu refundácie nákladov na spoločný, alebo oddelený majetok. Znamená to, že na kúpu členského podielu viažuceho sa k predmetnému bytu č. XX nachádzajúceho sa v L. v bytovom dome V. na ulici V. Č.. XXXX, boli použité výlučne prostriedky žalovaného. Žalovaný je teda oprávnený požadovať, aby mu bolo uhradené, čo takto vynaložil.

Ďalšou zásadou, ktorá sa uplatňuje pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je zásada ochrany záujmov maloletých detí. I tu súd z tohto dôvodu, prihliadal, aby hnutelné veci, ktoré by mohli tvoriť majetok patriaci do BSM, boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného, pretože maloleté deti tento majetok využívali, resp. môžu využívať do budúca a resp. ho budú využívať do budúca na zabezpečenie ich základných potrieb.

Ďalšou zásadou, podľa § 150 štvrtej vety Občianskeho zákonníka je to, aby súd prihliadal u jednotlivých manželov na mieru pričinenia sa o spoločný majetok a starostlivosti o rodinu. Toto hľadisko prichádza do úvahy v tomto prípade, pretože je zrejmé, že jeden z manželov za trvania manželstva, nepracoval, vyhýbal sa práci, počínal si nezodpovedne voči rodine, nestaral sa o jej potreby a všetko toto konštatované, bolo nepochybne vykonaním dokazovaním potvrdení, to znamená, že žalobkyňa, od nadobudnutia, resp. krátko po nadobudnutí spoločného nájmu družstevného bytu, v tomto byte nebývala. O rodinu sa nestarala, manželia spoločne nežili, žalobkyňa prestala prispievať na potreby rodiny a nadobudnutie a zveľaďovanie spoločných vecí, naopak finančné prostriedky, podľa tvrdenia žalovaného, ktoré jej boli zasielané ako výživné pre ich dcéru maloletú E., boli použité zo strany žalobkyne na alkohol a preto neskôr tieto finančné prostriedky posielal žalovaný výlučne rodičom žalobkyne, u ktorých maloletá E. žila. Je nesporné, že v tomto konaní bolo preukázané, že žalobkyňa viedla záhaľčivý spôsob života, dopustila sa páchania rôznej trestnej činnosti, za čo bola aj právoplatne odsúdená.

Vychádzajúc z týchto uvedených zásad a zistených skutočností, súd dospel k záveru, že vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, je možné len vyššie uvedeným spôsobom a to tak, že predmetný byt č. XX nachádzajúci sa v L., v bytovom dome V., na ulici V. XXXX prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného a to bez povinnosti vyplatiť finančnú náhradu žalobkyne. Zariadenie bytu prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, ako aj motorku značky L.. Čo sa týka motorového vozidla, tak, ako ho navrhovala žalobkyňa prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, v tomto prípade súd nezistil, aby žalovaný, alebo žalobkyňa, boli vlastníckmi v čase trvania manželstva nejakého motorového

vozidla, navyše samotná žalobkyňa ani toto motorové vozidlo nešpecifikovala. Súd preto o tomto rozhodovať ani nemohol. Čo sa týka hnuiteľných vecí postele a stolík, tieto súd prikázal žalobkyni do jej výlučného vlastníctva. Na návrh žalovaného, súd prikázal spoločné záväzky a to spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXR, číslo úverového účtu XXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom nesplatenej istiny ku dňu 12.04.2010 vo výške 2 248,01 eur žalovanému.

Čo sa týka náhrady trov konania, súd rozhodol tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal, pretože žalobkyňa, ani žalovaný ich náhradu nepožadovali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.